

TANTxTANT

José García Montalvo
Catedràtic d'economia de la UPF

Vaga? Quina vaga?

Sense entrar en l'habitual guerra de xifres, podríem dir que la vaga de funcionaris d'ahir difícilment es pot qualificar com un èxit.

Com molts d'altres, jo no vaig secundar la vaga, encara que no estic d'acord amb la rebaixa lineal del sou dels funcionaris. Hauria donat suport a una reforma de la funció

pública que suposés que els funcionaris que no rendeixen tinguessin una substancial retallada del sou i que els que tenen una elevada productivitat tinguessin un substancial augment salarial. Però, esclar, una reforma d'aquesta envergadura no es pot improvisar en tres dies.

Em molesta molt la percepció, per altra banda er-

rònia, que tots els funcionaris són unes persones que no fan res.

Per desgràcia, n'hi ha encara molts que s'adapten a aquest patró, i mentre no existeixi un sistema apropiat d'incentius seguiran existint, amb el conseqüent descrèdit per a tot el col·lectiu de treballadors públics.

Les enquestes realitza-

des per diversos mitjans sobre les mesures de retallada de la despesa proposades pel govern espanyol mostraven amb claredat que la més popular, després de la retallada del sou dels polítics, era la rebaixa del salari dels funcionaris. Els enquestats consideraven que també havien de pagar part del cost de la crisi com fan els

aturats i els milers de petits empresaris que s'han vist forçats a tancar els seus negocis. De fet molts funcionaris comparteixen aquesta mateixa visió.

Els resultats de la vaga d'ahir podrien tenir efecte sobre la negociació de la reforma laboral, donada per fracassada abans de començar, i haurien de servir com un avís per a

navegants davant una possible convocatòria d'una vaga general.

És cert que els treballadors no han estat els principals causants de la crisi, encara que gran part de la població ha viscut per sobre de les seves possibilitats. Però posar-nos ara a buscar culpables no ajudarà a trobar feina als aturats. ■